

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Tos/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011799
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011799.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Lucie Bašistovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.03.2026, v trestnej veci ods. A. B. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 3 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa sp. zn. 33PP/53/2025 zo dňa 08.01.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona ods. A. B., nar. X.X.XXXX v C. D. E., trvale bytom C. D. E. X, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/97/2023 zo dňa 4.12.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/17/2024 zo dňa 14.5.2024 vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Zároveň podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona nad odsúdeným n a r i a d' u j e probačný dohľad vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odsúdenému A. B. u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona odsúdenému u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 Tr. zákona žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. X, t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Prešov o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/97/2023 zo dňa 4.12.2023 vo výmere 3 (troch) rokov zamietol.

Konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T/97/2023 zo dňa 14. 12.2023 bol obž. A. B. uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením na výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.5.2024 po tom, čo uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/17/2024 bolo zamietnuté odvolanie prokurátora ako aj splnomocnenca poškodených. Odsúdený začal uložený trest vykonávať dňa 30.5.2024.

Ďalej uviedol, že odsúdený podal dňa 2.12.2025 žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu, ktorú odôvodnil tým, že počas výkonu trestu viedol riadny život a dodržiaval všetky nariadenia a príkazy, nebol disciplinárne potrestaný a uvedomuje si závažnosť konania a úprimne to ľutuje.

Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov mal okresný súd zistené, že odsúdený bol trikrát súdne trestaný, vykonáva prvý nepodmienený trest, jeho správanie a vystupovanie počas výkonu bolo na požadovanej úrovni a v súlade s internými predpismi, od 09.07.2024 vykonáva trest odňatia slobody v oddelení výkonu trestu v Sabinove Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Po pobyte v nástupnom oddiele mu bola umiestňujúcou komisiou dňa 15.07.2024 stanovená diferenciatná skupina „B“, aj tam bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku a denného režimu si plní, pokyny príslušníkov rešpektuje, nedovolené činnosti sa nedopúšťa, v rámci skupinových foriem zaobchádzania odsúdený absolvoval sociálno - psychologický výcvik, bez podnetov, od 18.03.2025 do 28.04.2025 bol pracovne zaradený na pracovisku mimo ústav s dohľadom F. C. – X.G., odkiaľ bol vyradený na pokyn lekára. Z hodnotenia mal tiež zistené, že odsúdený sa realizuje pri činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, v tejto súvislosti ústav eviduje z júla, októbra, decembra 2024 a z júna 2025 kladné poznatky, vo februári 2025 bola odsúdenému udelená disciplinárna odmena – pochvala - za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného, pričom odsúdený bol celkovo jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. K trestnej činnosti zaujal kritický postoj. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Okresný súd následne zistil, že odsúdený vykonal 1/2 z uloženého trestu ako to predpokladá znenie § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona dňa 30.11.2025, čím splnil formálny predpoklad podmieneného prepustenia. Vzhľadom na uvedené potom okresný súd uzavrel, že neboli splnené materiálne podmienky, nakoľko odsúdený svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, lebo aj keď je aktuálne správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody na požadovanej úrovni, len to v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život, pretože súčasťou polepšenia sa odsúdeného je zároveň aj zmena postoja k trestnej činnosti. Túto síce deklaroval navonok, k trestnej činnosti zaujal kritický postoj, ale toto okresný súd považoval za účelové vzhľadom na jeho tvrdenie, že pervitín mu musel niekto dať. Okresný súd tiež prihliadol na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu a na menej priaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život. Podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu by podľa okresného súdu nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený podal sťažnosť hneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol najskôr len to, že s uznesením okresného súdu nesúhlasí, žiada vyhovieť jeho sťažnosti a prepustiť ho na slobodu nakoľko je prvo-trestanec. V doplnení sa vyjadril, že okresný súd nesprávne a svojvoľne hodnotil dôkazy. Poukázal na hodnotenie ÚVTOS Sabinov, z ktorého citoval pasáže pozitívne hodnotiace výkon trestu, ale aj uvedenú menej priaznivú resocializáciu a stredné riziko trestnej recidívy. S odôvodnením napadnutého uznesenia preto zásadne nesúhlasí. Dožadoval sa súdnej ochrany a spravodlivého súdneho procesu. Pokračoval, že formálnu podmienku má splnenú. Nesúhlasil s vyhodnotením materiálnych podmienok okresným súdom, a to opäť s oporou v hodnotiacej správe ústavu. Argumentoval tiež detailami trestného činu, pre ktorý trest vykonáva, a to v spojitosti s množstvom omamných látok zistených v krvi. Podľa jeho názoru absentujú v napadnutom uznesení bližšie vysvetlenia úvah súdu. Vrátil sa stručne k následkom trestného činu, pri ktorom prišiel o syna a synovca. Spochybňovanie jeho kritického postoja k tomu nie je namieste. Zdôraznil, že je otcom ďalších troch detí. Nesúhlasil s požiadavkami, ktoré na odsúdeného okresný súd kládol v podobe urobenia niečoho výnimočného alebo výrazného polepšenia, čo okresný súd ani inak nevysvetlil. Podľa odsúdeného bol výklad ustanovení okresným súdom nesprávne reštriktívny. Odsúdený požadoval komplexné posúdenie materiálnych podmienok. Zosumarizoval, že napadnuté uznesenie je formalistické, arbitrálne, založené na nepodložených úvahách, pričom poukázal na niektoré rozhodnutia Ústavného súdu SR a ČR, tiež na rozhodnutia NS SR. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie alebo prepustiť ho z výkonu trestu a určiť mu primerané obmedzenia.

Na základe tejto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrok napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/97/2023 zo dňa 14.12.2023 pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona v trvaní 3 rokov so zaradením na výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia. Odsúdený začal výkon trestu dňa 30.5.2024. Dňa 2.12.2025 podal žiadosť o podmienene prepustenie z výkonu trestu.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienene prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa odpisu Registra trestov SR odsúdený A. B. bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, vrátane teraz skúmaného odsúdenia. V prvom prípade z roku 2010 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, išlo o trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona. Teraz prejednávaný prípad je druhým odsúdením. V treťom prípade išlo o odsúdenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, u ktorého došlo k zániku trestnosti uznesením zo dňa 15.8.2024.

Okresný súd zabezpečil hodnotiacu správu odsúdeného z ústavu, v ktorom vykonáva trest a krajský súd na jej obsah odkazuje, závery už boli vyššie konštatované a plynú aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia.

Krajský súd najskôr poukazuje na všeobecné materiálne podmienky vyžadované podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona pre to, aby mohol byť odsúdený podmienene prepustený. Tými sú najmä plnenie svojich povinností a správanie, ktorými odsúdený preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd nadobudol presvedčenie, že sa okresný súd v rozhodujúcej miere sústredil iba na tie závery z hodnotiacej správy ústavu na výkon trestu, ktoré vyznievajú v neprospech odsúdeného, teda menej priaznivú resocializačnú prognózu, stredné riziko recidívy trestnej činnosti, čo podľa neho neumožnilo prijať záver, že na slobode povedie riadny život, a súčasne by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, t. j. ochrana spoločnosti. Napokon k vyššie uvedeným podmienkam podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona okresný súd skonštatoval, že tieto materiálne podmienky nie sú u odsúdeného splnené.

K podstate veci krajský súd poukazuje na všeobecné závery k takýmto okolnostiam vyjadreným už aj v rozhodnutiach NS SR a ÚS SR.

Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020 okrem iného uviedol: „Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie

odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať“

Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022 okrem iného uviedol: „Ústavný súd nespochybňuje, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienčnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmienčného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedenie riadny život“.

Veľmi podobné úvahy vyjadril Ústavný súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 296/2024 z 22.10.2024, pričom doplnil, že je potrebné obraz odsúdeného posudzovať aj na základe jeho celkového správania a plnenia povinností vo výkone trestu, na základe toho, či boli odstránené jeho vlastnosti, ktoré viedli k spáchaniu trestnej činnosti, tiež na základe postoja odsúdeného k vlastnej trestnej činnosti (podobne tiež I. ÚS 250/2023).

Z uvedeného teda plynie nielen to, že formalisticky nie je vhodné zohľadňovať len trestnú minulosť odsúdeného pri rozhodovaní o jeho podmienčnom prepustení, ale ani len formalisticky zohľadňovať správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody bez prihliadnutia na všetky iné súvisiace okolnosti.

Pokiaľ ide u odsúdeného o okolnosti trestnej činnosti, pre ktorú bol vo výkone trestu odňatia slobody, je dôležité pripomenúť, že A. B. bol uznaný vinným zo spáchania nedbanlivostného prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 3 Tr. zákona. Podľa názoru krajského súdu preto kritériá pre rozhodovanie vo veci podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona budú zrejme iné, miernejšie, ako pri úmyselnom trestnom čine.

V nadväznosti na to potom krajský súd inak vyhodnotil zistenia vyplývajúce z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu, predovšetkým vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, plnenie povinností vyplývajúcich z ústavného poriadku a denného režimu, plnenie pokynov príslušníkov a ich rešpektovanie, nedopúšťanie sa nedovolennej činnosti, v rámci skupinových foriem zaobchádzania odsúdený absolvovanie sociálno - psychologického výcviku bez podnetov, pracovné zaradenie odsúdeného na pracovisku mimo ústav s dohľadom F. C. – X.G., odkiaľ bol vyradený len na pokyn lekára, odsúdeným realizované činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, evidované kladné poznatky z júla, októbra, decembra 2024 a z júna 2025, vo februári 2025 udelenie disciplinárnej odmeny – pochvaly - za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného, tiež skutočnosť, že disciplinárne potrestaný nebol. Navyše k trestnej činnosti zaujal podľa názoru krajského súdu kritický postoj a podľa tieto zistenia preukazujú nie neutrálny postoj odsúdeného k jeho situácii, ale sú vyjadrením jeho pomerne aktívneho pozitívneho konania, aktívne vyvíjaných snáh zmeniť sa, zmeniť postoj k pravidlám, ktoré sa v okolí, v ktorom pôsobí, uplatňujú. Krajský súd sa nepriklonil k záveru, že by mohlo ísť len o prosté prispôsobenie sa prostrediu, lebo je ústavom na výkon trestu potvrdená aktívna snaha odsúdeného vo viacerých oblastiach, nie pasívne čakanie na uplynutie trestu. Bolo nevyhnuté prihliadnuť aj ku zaujatiu kritického postoja odsúdeným k vlastnej trestnej činnosti, ani ten nepovažuje krajský súd vzhľadom na odsúdeným absolvované výcviky len za účelový, a tvrdenia odsúdeného ohľadom požitia drog v základnom konaní nijako tento teraz zastávaný kritický postoj nenarúša. Tieto závery si krajský súd osvojil napriek tomu, že ako okresný súd uviedol, resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, a tieto skutočnosti zohľadnil v ďalších výrokoch svojho rozhodnutia, pričom považuje tieto skutočnosti

za pravdepodobne plynúce z predchádzajúcich odsúdení, tie sú však takého charakteru, že nemohli ovplyvniť rozhodnutie krajského súdu o sťažnosti.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že nateraz už na odsúdeného nebude potrebné ďalej pôsobiť výkonom celého uloženého trestu, postačujúco preukázal významnú zmenu pri preberaní zodpovednosti za svoj život a konanie a plnenie povinností, tiež zmenu v postoji k protiprávnej činnosti, čo sú tie zásadné a nevyhnutné skutočnosti, na základe ktorých bolo možné vysloviť, že odsúdený A. B. preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to napokon aj so zohľadnením toho, že odsúdený bol v aktuálnej veci prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody.

Preto krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a považujúc za zákonné a správne v tomto prípade podmiennečne prepustil odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody a určil skúšobnú dobu v trvaní nezanedbateľných 30 mesiacov, počas ktorých bude musieť odsúdený naďalej pokračovať v spôsobe života, ktorým nebude porušovať nie len právne normy (trestné, príp. normy priestupkového práva), ale ani ostatné občianske normy a pravidlá, ktoré sa všeobecne pri riadnom vedení života dodržiavajú.

Vzhľadom však na tie okolnosti, ktoré reflektoval už aj okresný súd, t. j. menej priaznivú resocializačnú prognózu u odsúdeného a hodnotenie rizika recidívy trestnej činnosti u odsúdeného ako stredného, ale tiež fakt, že k návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie sa pripojil aj riaditeľ ústavu, v ktorom odsúdený vykonával trest, krajský súd podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona nariadil nad odsúdeným probačný dohľad vo výmere 2 rokov, aby tak naďalej na odsúdeného vplývali aj „viditeľné“ nástroje trestného práva okrem len plynúcej skúšobnej doby.

Na posilnenie tohto cieľa potom krajský súd podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odsúdenému A. B. uložil aj ďalšie obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Je potrebné tiež zdôrazniť, že napriek podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody naďalej bude pôsobiť na odsúdeného intenzívne aj možnosť opätovného nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, a to v prípade akéhokoľvek závažnejšieho porušenia podmienok v priebehu skúšobnej doby. Obvineného konanie a správanie bude predmetom sledovania a posudzovania po celú skúšobnú dobu. Preto by mal pokračovať v úsilí, aby nakoniec bolo možné vysloviť, že v skúšobnej dobe viedol riadny život a osvedčil sa.

Krajský súd preto jednomyseľne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.